

Fáklyás, zenés felvonulással tüntetnek ma este Szeged dolgozói a béke mellett

A nagyállomáson ünnepélyesen bucsúztatják Csongrád megye kongresszusi küldötteit

Ma indulnak Szegedről Budapestre a Magyar Békakongresszus csongrád megyei küldöttei, akik a megye minden öntudatos dolgozójának békeakarát viszik magukkal. A békegyűléseken igen nagy lelkesedéssel megválasztott küldöttek a Békakongresszuson kifejezésre juttatják majd a béke megvédésének azt a harcos gondolatát, amely lelkesítette a gyűlések sok ezer főnyi résztvevőit és akik legjobbjait választották meg a küldöttek sorába.

Hódmezővásárhelyről 1 órakor érkezik meg a vonat a küldöttekkel a szegedi nagyállomásra. Itt ünnepséget rendeznek számukra, úgyszintén a szegedi küldöttek számára is, akikkel együtt 2 óra 23 perckor indulnak tovább Budapestre. Az ünnepségen a Szegedi Pártbizottság nevében

Rozsnyai Mihály elvtárs üdvözlő a béke csongrád megyei küldötteit. Megjelennek erre az alkalomra a pártszervezetek, tömegszervezetek, üzemek küldöttei is, a Rendőrszolgálat pedig tisztelettel rendszert.

A Magyar Békakongresszust egyébként ma, pénteken este a Kongresszus megkezdésének előestéjén nagyszabású fáklyás felvonulással ünneplik Szeged dolgozói. A felvonulást a Párt vezetésével a DISZ és a Szabadságharcos Szövetség rendezi. Ez az igen színpompásnak, nagyméretűnek és lelkesnek ígérkező óriási tömegfelvonulás is Szeged dolgozóinak harcos békeakarát juttatja kifejezésre és bizonyítja, hogy minden, hogy minden becsületes szegedi dolgozó meg akarja védeni békénket és fel akar zárkózni a Szovjetunió által

vezetett hatalmas békétáborba. A felvonuló csoportok a város öt különböző pontján — a nagyállomáson, rókusai állomáson, a Tisza-malomnál, Ujszegeden a Temesvári-körúton, és Fodor-telepen — gyülekeznek. Innen indulnak el az ifjúsági énekkarok, zenekarok kíséretével, fáklyás, transzparenses, hosszú sorokban a Széchenyi-tér felé, ahol mind az öt felvonuló csoport a szovjet hősi emlékműveknél találkozik egymással. Itt fejeződik be Szeged dolgozóinak békefelvonulása, amely ezzel is kifejezésre juttatja, hogy valamilyen mély hálát érzünk a felszabadító szovjet hősök iránt és mindig hívek akarunk maradni a nagy Szovjetunióhoz, a világ népei békeharcának nagy vezetőjéhez: Sztálin elvtárhoz.

A békeharca jegyében

Megkezdődtek Szegeden a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója ünnepségeinek előkészületei

Szeged dolgozói már megkezdtek az előkészületeket, hogy kilsovégekben is méltóképpen ünnepeljék meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját. A november 7-re tett munkafelajánlások jelentik a legméltóbb ünnepelést, mert ezek erősítik leginkább a Szovjetunió által vezetett békétábor, de emellett ünnepségeken is kifejezésre akarják juttatni Szeged dolgozói, hogy tudják: a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelentette számukra is a felszabadulást, az új élet lehetőségét, hiszen ekkor született meg a hős Szovjet Hadsereg, amely elhozta a magyar nép számára a szabadságot, a boldog emberi életet és legfőbb öre ma is békének.

Már november 6-án, hétfőn az összes üzemekben, hivatalokban, kerületekben ünnepi pártnapok lesznek. A tömegszervezetek műsoros ünnepségekkel készülnek a nagy napra és műsorait szombaton, vasárnap, illetve hétfőn tartják meg. Ezek a műsorok megemlékeznek a Nagy Októberi Szocialista Forradalomról, de ezenkívül versekkel,

dallal, tánccal köszöntik ezt a jelentős évfordulót, amely az idén egyben a békeharca egyik állomásait is jelenti.

Kedden, november 7-én délután 3 órakor Szeged dolgozói a Széchenyi-téri szovjet emlékműveknél gyűlnek össze. Itt a Szegedi Pártbizottság, majd a Városi Tanács, a tömegszervezetek, fegyveres alakulatok és üzemek megkoszorúzzák a szovjet hősi emlékműveket. Utána valamennyien a felsővárosi Dugonics-temetőbe vonulnak, hogy koszorút helyezzenek a szovjet hősök sírjára is. Az emlékműveknél ezen a napon reggel 8 órától este 10 óráig a honvédség, az Államvédelmi Hatóság, a rendőrség és a Szabadságharcos Szövetség ad díszőrséget.

Délben 12 órakor Szeged Város Tanácsa a város háza közgyűlést tart, melyen díszközgyűlést rendez. Ezen Tombácz Imre elvtárs, a Magyar Függetlenségi Népfőnt szegedi bizottságának titkára mond ünnepi beszédet.

Este 6 órai kezdettel a szegedi Nemzeti Színházban díszelőadás

vehetnek részt a szegedi dolgozók. Itt Zombori János elvtárs, az MDP Szegedi Pártbizottságának titkára mond ünnepi beszédet, majd utána a honvédség, rendőrség, Államvédelmi Hatóság, a tömegszervezetek, üzemek legkiválóbb kultúrcsoportjai mutatnak be változatos, gazdag műsort.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára Szeged középületeit, lakóházait és az utcákat díszítik. Már sokfelé készülnek a városban a dekorációk, hogy méltóképpen várják a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulóját, amelyet az idén a béke megvédésének jegyében ünnepelünk meg.

A BEKEKÖLCSONJEGYZÉSNEK a választás előtti jó munkájukkal kitűnt ládagári fiatalok csatlakoztak az üzem dolgozóinak munkafelajánlásához, mely szerint ezúttal november 7-re befejezik. Ezenkívül Simon József és Sebők Károly egyénileg felajánlották, hogy az Októberi Forradalom évfordulójára 140 százalékos teljesítményüket 150 százalékra teljesítik.

Megalakul Szegeden is a Természettudományi Társulat

Szombaton alakult újjá Budapestesten az Országos Természettudományi Társulat. Ezt követi a napokban a vidéki Természettudományi Társulatok megalakulása.

A Természettudományi Társulat feladata a tudományos világnézet és a tudományok tanainak a terjesztése. A tudományokra fontos szerep vár a régi és az új között folyó nagy küzdelemben. A magyar dolgozó nép hatalmas eredményeket ért el, mióta a Szovjetunió felszabadította hazánkat. Ma már a munkásszály, szövetségben a dolgozó parasztsággal, szilárdan tartja kezében a politikai hatalmat és nagy léptekkel halad előre a szocializmus megvalósításának útján. De gondolkodásmódjában még megvannak a burzsoá maradványok. A régi burzsoá-kapitalista gondolkodásmód és erkölcsi magatartás maradványai elleni küzdelemnek a leghatékonyabb eszköze a haladó természettudományi ismeretek terjesztése. Dolgozó népünknek meg kell ismernie a világot, a természetet, az embert a maga valóságában, mert csak ennek alapján szabadíthatja fel magát azoknak az idealista, áltudományos tanításoknak hatása alól, amelyekkel a múltban félrevezették.

Szegeden és környékén 1949 február óta a szakszervezet oktatási osztálya rendezett természettudományos előadásokat, amelyeket Hódmezővásárhelyre, Szentesre és Csongrádra is kiterjesztett. Ezidő alatt 501 előadást rendezett meg, 29.275 hallgatóval. Az előadásokon összesen 2083 hozzászólás hangzott el. A tudományos előadások megrendezését a közeljövőben a megalakuló Természettudományi Társulat veszi át, amelynek tevékenysége kiterjed Csongrád és Bácskiskun megye egy részére is.

A megalakuló szegedi Természettudományi Társulatra igen komoly feladatok várnak. Fel kell tártani azoknak a kiváló magyar tudósoknak munkásságát, akiket a régi rendszer éppen haladó voltuk miatt igyekezett agyonhallgatni. Tudományait és nagy nemzeti hagyományait össze kell kapcsolni a szovjet tudomány vívmányaival.

eredményeivel. Be kell kapcsolni munkájába minden becsületes magyar dolgozót: nemcsak a tudósokat, mérnököket, orvosokat és tanítókat, hanem azokat a felett munkásokat és dolgozó parasztokat is, akik képességükkel fogva alkalmasak a népszerű természettudományos felvilágosító munka elvégzésére. Ennek a felvilágosító munkának hatalmas tömegmozgalommal kell válnia, amely átjárja egész népet. Ennek a felvilágosító munkának akkor lesz igazán eredményes, ha párosul az új világ felépítéséért folyó küzdelemmel.

Hassa át a társulat felvilágosító munkáját a békeért folyó küzdelem szelleme. Meg kell győzni a tömegeket arról, hogy a tudomány az ő szövetségese a békeért folyó harcban. Rá kell mutatni a Szovjetunió hatalmas építő munkájára, amely eleven cáfolata annak a hazug imperialista propagandának, hogy a háború meggyorsítja a tudomány fejlesztését.

Nem a háború, hanem a béke, a békés alkotó munka a legjobb alapja a tudományok fejlődésének. És éppen most, amikor az imperialista gyujtogatók egyre újabb provokációkkal fenyegetik szabadságunkat, függetlenségünket, kultúránkat, a természettudományos felvilágosító munka a legjobb szövetségese lehet népünknek, a békeért, hazánk függetlenségének megvédéséért folyó küzdelemben.

A Szegedi Természettudományi Társulat november 5-én tartja megalakuló ülését. A természettudományi előadásokat a Párt irányításával ezentúl a társulat rendezi meg és vezeti Csongrád megye és Bácskiskun megye egy részének területén. Természetesen a Társulat felhasználja azokat a tapasztalatokat, amelyek az eddigi természettudományos előadások során összegyűltek. Pártunk támogatása, irányítása és a rendelkezésre álló tapasztalatok célterületi felhasználása biztosítékul szolgál arra, hogy a Szegedi Természettudományi Társulat a dolgozó tömegek felvilágosító munkáját sikeresen végzi majd.

Csonga Gyula

Ünnepélyes keretek között avatták fel néphadseregünk sporttisztjeit

Csütörtökön délelőtt a főváros egyik lakonyájának nagytermében folyt le a sporttisztképző tanfolyamot elvégzettek tisztavatási ünnepsége.

Kocsis Sándor és Budai II.

Lászlót, honvédségünk válogatott labdarúgóját főhadnaggyá, Pásztor István főiskolai világbajnokot, Karakas Géza pályaversenyzőt és Nyéki Imre úszóbajnokot alhadnaggyá avatták.

(Folytatás lapunk szerdai számából)

II.

A jugoszláv munkásosztály súlyos anyagi helyzetéhez még hozzá kell tennünk teljes jogosságát és a Tito-banda raffiniált terrorját, amely kegyetlenségben felülmúlja Hitler, Mussolini és Franco terrorját is.

Valamennyi gyárban, üzemben, bányában és fakitermelő-telepen szinte nyüzsgőnek az UDB ügynökei, akiknek korlátlan joguk van arra, hogy bármilyen megtörő intézkedést tehessenek folyamatba a munkások ellen. A „Trepce“-bányában például minden harmadik munkásra egy Rankovics-ügynök jut.

Titók széles méretekben alkalmazták a kényszermunkát. A munkásokat és parasztokat százezrekkel erőszakkal mozgósították kényszermunkára a bányákba, amelyek az új háború bűjtője az amerikai és angol imperialisták számára adják a stratégiai nyersanyagot. 1949-ben csupán Bosznia, Szlovénia és Horvátország bányáiban 450.000 embert küldtek kényszermunkára. Ugyanekkor az évben 96 bányában 4 millió 253.977 kényszermunkaórát teljesítettek.

A Lupoglava-Szalije vasútvonal építkezésére Titók tízezreket munkást mozgósítottak erőszakkal, főleg Rieka, Karlovac, Zagreb, Bjelovar és Dalmácia területéről. A második válság, amelynek júliusban és augusztusban kellett volna a dolgozók, Titók több mint 5000 munkás mozgósítását vélték tervbe. Ez a terv azonban csúfos kudarcot vallott. Még az előirányzott 5 százalékát sem sikerült mozgósítaniuk. A zagrebi területéről például Titók 1000 helyett csupán 26 munkást tudtak előteremteni.

Jugoszláv munkásai és parasztjai nem akarnak Tito számára kényszermunkát végezni. Minthogy erőszakkal küldik őket oda, ezért haza, vagy más területekre szöknek és az erdőben bujdosnak. A szökevények után Rankovics fegyve-

res bandái országsszerte valóságos hajtóvadászatot rendeznek. A munkásosztály leigázásában Tito véres rendszerének hűségese házóroz ebe és a Tito-fasiszta termelési adminisztráció készséges lakója a szakszervezeti gépezet, amely tele van az UDB provokátoraival és ügynökeivel. Ez a gépezet segít az abban, hogy a munkanap meghosszabbítása és gazdasági nyomás útján még fokozottabban zsákmányolják ki a munkást. A szakszervezeti vezető szervek a fasiszta hatóságok utasítására sűrűn alkalmaznak olyan rendszabályokat a munkások megbüntetésére, mint az élelmiszerjegy megvonása. 1949-ben a „Trepce“-bányában közel 8000 munkástól, Zenicében 4500-tól vonták meg az élelmiszerjegyet, ez év első negyedében pedig a „Resa“-bányában 6000 munkást és családját fosztották meg élelmiszerjegyeitől.

A munkások megbüntetésének másik módjaként tömegméretekben alkalmazták a levonásokat, amelyek sok esetben elérik a munkabér 60 százalékát is.

Mindezek a tények arról tanuskodnak, hogy a titóista szakszervezetek, amelyeknek élén a Gyuro Szalai-féle elvetemült trockisták és provokátorok állnak, a jugoszláv munkások elnyomásának és kirablásának eszközeivé változtak.

A munkások a kommunista internacionalisták vezetésével egyre merészebben és határozottabban térnek át a fasiszta Tito-klíka elleni aktív tömegharcra.

III.

A munkások egyre gyakrabban és szervezettebben szabotálnak a városokban, üzemekben, bányákban, vasútvonalakon és fakitermelő telepeken. Rossz minőségű termékeket adnak ki a kezükből, csökkentik a munka

JUGOSZLÁV MUNKÁSOSZTÁLYA

A TITO-KLIKK FASISZTA RENDSZERÉNEK HARAPÓFÓGÓJÁBAN

Irta:

Rajko Damjanov

a Bolgár Kommunista Párt Központi Vezetősége Politikai Bizottságának tagja.

★

termelékenységét és tömegesen hagyják ott a munkát.

A Zrinyenyine-i „Udarnik” harisnyagyárban, ahol közel 250 ember dolgozik, naponként nagy tömegben állítanak elő erősen selejtes harisnyát. A Tito-féle szakszervezetek szökevények, a „Rad” című lapnak ez év augusztus 11-i híradása szerint a „Rada Koncsár” gyárban, amely villanymotorkat és más gépeket gyárt, 14.500 kilogramm használatlanul maradt, 3233 transzformátorból 2482 használhatatlan lett. A zseleznyiki „Ivo Lola Ribar” üzemben az egészen új gépek nagy része megrongálódott. E gépek szerelésénél a munkások elrejtették és megsemmisítették azokat az alkatrészeket, amelyek nélkül a gépeket nem lehet üzembe helyezni.

A munkások egyre fokozódó ellenállása a vadállati kizsákmányolással szemben arra készteti a Tito-klíkt, hogy a szakmunkásokat a termelési folyamatot nem ismerő szakképzetlen munkásokra cserélje ki. Ez a termelékenység csökkentéséhez és ahhoz vezet, hogy az üzemekben rendszeresen nem teljesítik a termelési terveket. A „Borba” bevallja, hogy az egyik legnagyobb kőszénbányában, a „Kreka”-ban, a munkások 72 százaléka csak 55 százaléka teljesíti a napi normát. A beocsini cementgyár munkásai még 50 százaléka sem hajtják végre a tervet.

A szállítómunkások mind erősebben ellenállnak tanúsítanak az ipari nyersanyag Amerikába, Angliába és más kapitalista országokba szállítá-

sa ellen. Számos tehervonatot hibás irányba küldenek. A Rieka-i kikötő munkások 1700 köbméter angliai kivitelre szánt hasábját dobtak a tengerbe.

A „Volkswille” című osztrák lap közleménye szerint a jugoszláv munkások által a Sztalacs-Nis vasútvonalon elkövetett szabotázs következtében felrobbant egy hadianyaggal megrakott vagon; a robbanás további tíz vagon megrongált. A Belgrad-Szokolje vasútvonalon emiatt 14 órán át szüntelt a forgalom.

A munkások Tito fasiszta klíktje elleni harcának egyik legjobban elterjedt formája a távolmaradás a munkáról. A „Borba” című titóista lap szeptember 3-i számában beismeri, hogy a szmedorvoji kohómban „minden ok nélkül” naponta mintegy 400 munkás nem megy munkába. Egyes üzemekben, különösen az USA-kivitelre termelő ércbányákban, naponta 500–1000 munkás marad el munkahelyéről. A „Rasa” bányában (Istra) 7000 munkásból átlagosan 950–1000 nem jelenik meg munkahelyén. Amint a titóista „Rad” című lap beismeri, egyedül a belgrádi üzemekben 2 millió 230 ezer munkára vezett el a munkából való elmaradások miatt. Tito Splitben mondott beszédében elismerte, hogy 1949-ben naponta több mint 400.000 munkás nem jelent meg munkahelyén. Ezzel kapcsolatban 112 millió munkanap veszt el, vagyis az összes évi munkanapok 26 százaléka. Ht ezt a veszteséget dinárra számítjuk át, akkor hatalmas számt — 7 milliárdot kapunk.

A Tito fasiszta diktatúra ellen vívott harc során a munkások igénybeveszik a sztrájkokat is. 1949-ben Titók egyedül a horvátországi bányákban szervezett sztrájkok következtében 164.915 munkanapot

vesztettek. A szlavonai erdőmunkások sztrájkja következtében 6 hónap alatt 102.000 munkanap ment veszendőbe.

Országsszerte terjesztik az illegális irodalmat és a röpiratokat. A városokban és falvakban a házak falain gyakran jelennek meg forradalmi, Tito-ellenes jelszavak.

Jugoszlávia munkásosztálya egyre hatékonyabb ellenállást tanúsít Tito fasiszta rendszerével és a háborús előkészületekkel szemben. A béke jugoszláviai hősei a következő jelszó jegyében egyesülnek: „Népeink sohasem fognak harcolni a Szovjetunió ellen!”

Növekvő nyomor, pusztulás és éhhalál: ezt hozta Jugoszlávia munkásosztályának a titóista árulók uralma. Tények bizonyítják, hogy a jugoszláv dolgozók nem akarnak megbékülni az amerikai és angol imperializmus gyarmati rabszolgáinak helyzetével, amelyre a Tito-klíka kárhoztatja őket. Jugoszlávia népei harcolnak a szabadságukért és nemzeti függetlenségükért. Ennek az aktivizálódó harcnak az élén a munkásosztály áll, amely Marx-Engels-Lenin-Sztálin ügyéhez hű kommunisák állnak.

A jugoszláv kommunista internacionalisták, akik hűségesek maradtak a marxizmus-leninizmushoz, a jugoszláv nép érdekeihez és a Szovjetunió, meg a népi demokratikus országok iránti barátságához, megismerik igazi forradalmi Kommunista Pártjukat — a jugoszláviai dolgozókat élcsapatát. Ennek a Pártnak a vezetésével, a jugoszláv népek Tito fasiszta diktatúráját megdöntve felszabadulnak az amerikai és angol imperializmus gyarmati elnyomása alól és a demokrácia és szocializmus útjára lépnek.

A dicsőséges harc hagyományokkal rendelkező hős jugoszláv munkásosztály nincs egyedül ebben a harcban. Vele van az egész világ munkásosztálya és vele vannak valamennyi ország haladó erői. Először a nagy Szovjetunióval és a népek lángszó vezérével és tanítóival — Joszif Visszárionovics Sztálinnal.